

Volilna skupnost Bistrica v Rožu (VS / WG)

»Priboriti si nazaj spet 3. mandat«

Na zadnjih občinskih volitvah leta 2015 je VS Bistrica v Rožu izgubila 3. mandat. Tatjana Feinig, nosilka liste na letošnjih volitvah: »Naš cilj je, da si tretji mandat priborimo nazaj in bomo tako spet zastopani v občinskem predstojništvu.« Hkrati je glavna kandidatka VS Bistrica v Rožu zelo vesela, da je za kandidaturo uspelo nagovoriti tudi mladino.

Kandidirajo na prvih šestih mestih: (z leve) Tomi Partl ml. (4. mesto), Peter Moschitz (3.), Tatjana Feinig (1.), Taja Kristof (2.), Anja Šlemic (5.) in Jani Müller (6.)

Bistrica v Rožu »Od 31 kandidat in kandidatov jih kandidira osem, ki niso prestopili 30. življenjskega leta. Najmlajša pa je 20 let mlada,« pripoveduje Svečanka **Tatjana Feinig** v pogovoru z *Novicami*. To je študentka **Taja Kristof** iz Sveč, ki kandidira na 2. mestu in želi »z Volilno skupnostjo uresničiti svoje sanje in cilje: narediti nekaj za mladino v naši občini«. Po njenih besedah jo najbolj označujejo besede »navdušena, kritična in socialno angažirana«.

Zelo jasne in v prihodnost usmerjene so tudi izjave **Petra Moschitza** z Mač, ki kandidira na 3. mestu in katerega oče **Willi Moschitz** je vrsto let uspešno vodil bistriško Volilno skupnost. Peter Moschitz: »Želim vnesti svoje izkušnje iz družine in službe, kjer sem tudi glavni zastopnik sveta delavcev v podjetju športne opreme, in tako sooblikovati občinsko dogajanje.« Hkrati Peter Moschitz poudarja: »S svojo kompetenco reševanja problemov se želim posvetiti domačemu športnemu društvu, predvsem pri iskanju kooperacij z društvi v občini, npr. s smučarskim klubom SC

Rosental, teniškim klubom TC Weizelsdorf in tekaškim klubom LLC Suetschach. Prav tako pa se zavzemam za ohranjanje in podpiranje žive dvojezičnosti, ki je dragocen potencial za prihodnost.«

Nič manj jasne niso tudi besede ljudskošolskega ravnatelja **Tomija Partla ml.** z Mač, sina dolgoletnega boroveljskega okrajnega sodnika **Tomija Partla star.**, ki je tudi vodja kazenskega oddelka Evropske nogometne zveze (UEFA) pod predsednikom Slovenca **Aleksandra Čeferina**. Tomi Partl ml. kandidira na 4. mestu, svojo kandidaturo pa utemeljuje takole: »Če hočem, da se moj glas sliši, ga moram tudi dvigniti. Drugače bojo v občinskem svetu odločale osebe, katerim bo vseeno, ali bo še naprej drvelo ogromno število težkih tovornjakov skozi našo občino ali če bo izginil slovenski jezik v javnosti.«

Na 5. mestu kandidira učiteljica **Anja Šlemic** iz Podsinje vasi, ki se noče prilagoditi političnim strukturam, »temveč ustvarjati« in se ravno zato zavzema za Volilno

skupnost. Njen učiteljski kolega ter 6. kandidat na listi VS **Jani Müller** iz Šentjanža v Rožu pa kandidira pod geslom: vedoželjen, ambiciozen, ustrezljiv. Nadalje so med kandidati in kandidatki VS Bistrica v Rožu **Bernarda Fink Inzko** iz Sveč, **Daniel Užnik** iz Šentjanža, **Zdenka Hafner-Čelan** in **Andrea Gabriel** z Bistrice v Rožu, glasbena zvezda **Tonč Feinig**, medicinski tehnik z bosanskimi koreninami **Muhamed Bajrić** ter Šentjanžan **Willi Moschitz** in predsednik SPD Šentjanž **Štefan Pinter** iz Svetne vasi. Sicer pa je bila leta 1997 VS Bistrica v Rožu prva, ki je na vidnem mestu kandidirala tudi pripadnika večinskega naroda – Haralda Koglerja. Povišala je število mandatov od dva na tri. Tudi tokrat prihaja okoli 10 kandidat in kandidatov iz večinskega naroda. Na vprašanje, ali bo kandidirala tudi za županjo, pa glavna kandidatka Tatjana Feinig odgovarja: »Ne. Naš cilj je, da si tretji mandat priborimo spet nazaj in bomo tako spet zastopani v bistriškem občinskem svetu.«

Janko Kutmesch

Spomenik koroške enotnosti

V zadnji številki *Novic* (22. 1. 2021) sem prebral pismo bralca, nadvse cenjenega kulturnika in demokrata Franca Kukovice, ki si je pred nedavnim podrobneje ogledal obeležje koroške enotnosti na dvorišču deželne hiše v Celovcu.

Vsakič, ko se zazrem iz okna svoje pisarne, se mi ponudi čudovit pogled na pročelje deželne hiše in na spomenik koroške enotnosti pred njo. Wikipedija o tem spomeniku omenja samo letnico postavitve in njegovo spornost, nič drugega. Spomenik sicer ni pod spomeniškim varstvom, zaščiten pa je deželna hiša, kjer so zasedanja deželne zbornice. Ta kraj oblasti je bil že nekajkrat vir spora med kulturniki in demokrati na eni strani ter skrajnejši na drugi. Leta 1929/1930 je Anton Kolig skupaj s svojimi študenti poslikal stene dvorane, ki je poimenovana po njem. Tema poslikave je bilo pobratenje Avstrije in Nemčije. Avantgardni način poslikav je že med samo poslikavo sprožil nejevoljne izjave. Po »Anschlussu« leta 1938 so

zato nacionalsocialisti poslikave uničili. Po velikem protestu svobodnjaške stranke je leta 1998 tedanji namestnik deželne glavarja Dr. Michael Ausserwinkler le uspel uresničiti predlog sosveta za upodabljačo umetnost in odbora za kulturo, da se ponovno poslika Koligova dvorana. To nalogo so zaupali Corneliusu Koligu, slikarjevemu vnuku. Koroška Kronen Zeitung pa je 16. 3. 1998 zapisala: »Fäkalkünstler soll Millionen kassieren: Kultur-Skandal in Kärnten stoppen!«

Zdi se očitno, da je spomenik koroške enotnosti na dvorišču deželne hiše odziv nemško nacionalnih sil na sočasno ponovno poslikavo Koligove dvorane v deželni hiši. Primata v umetnosti niso imeli, so ga pa zato imeli pri nacionalnih vprašanjih. Vse to pod pretvezo spomina na mejne boje in na plebiscit v letu 1920. Štirim stebrom, ki naj simbolično stojijo za »svobodo, srečanje, enotnost in mir«, so dodane štiri table pobudnikov: Ulrichsberggemeinschaft, Heimatdienst, Kameradschaftsbund in Kärntner Abwehrkämpferbund. Škandalozno je, da društva na zemljišču deželne hiše na prehodu v 21. stoletje postavijo spomenik, ki provokativno izključuje slovensko

narodno skupnost. Dodatek pete table vindišarjev pa je samo še pika na i. Pred približno štirimi leti sem predsedniku deželne zbornice, gospodu Ing. Reinhardu Rohru, predlagal, naj se spomenik posodobi in naj se diskriminacijske napake odpravijo. Njegov odgovor je bil: »Lastniki so društva.« Pogled v zemljiško knjigo tega ne potrjuje. Morda pa obstaja posebna pogodba, ki še ni vknjižena?

Prav zdaj, ko smo znova soočeni z mazaškimi akcijami na dvojezične table, bi se dotaknil še tega problema. Naši politični predstavniki so se po lanski mazaški akciji spomenika koroške enotnosti takoj distancirali od tega dejanja. Samo Dr. Valentin Inzko, predsednik NSKS, je dodal, da je vsebina spomenika delno nesprejemljiva in da bi »srednjeročno razmislili tudi o času primerni prenovi« ! Vsekakor je poškodovanje tuje ali javne lastnine protizakonito! Lahko je izraz nemoči ali pa nestrpnosti. Oboje odklanjam. Popravilo na dvorišču deželne hiše bo možno le na osnovi pogovora s pristojnimi in s političnim pritiskom. To obeležje je sramota za deželo Koroško!

Gorazd Živkovič